

drugih zločinov. Skrajni čas je bil pač, da je vlada posegla vmes in da hoče delovanje Kloufačev ustaviti. O izidu cele zadeve bomo še poročali.

**Proti klerikalstvu** pričinja se zdaj tudi že doslej mirno in verno prebivalstvo obračati. Tako se pričinja čepiti središče avstrijskega klerikalstva, Luegerjeva „krščansko-socialna“ stranka na Dunaju. Pred kratkem so n. pr. nižjeavstrijski vinogradniki postavili za deželnozbornske volitve svojega lastnega kandidata. Ti vinogradniki so bili doslej pravi sužnji klerikalcev. Zato jih je tudi klerikalni poslanec Bielohlavek opsoval, ker se niso hoteli pokoriti strankarskemu povelju. Ali naletel jo je slabo. Vinogradniki bi moža kmalu pretepli in moral je bežati. Jasni se, povsod se že jasni. Upajmo, da tudi prebivalstvo na Slovenskem zlatega jutra ne prespi.

**Stroški obstrukcije v parlamentu.** Kakor znano, so češki radikali na prav divjaški način avstrijsko državno zbornico razbili. Ta šala jih je kostala sledeče svote: Za 7 mašin za ropotanje po 15 K — 105 K; za 7 piščalk po 1 K — 7 K; za 1 zvonec K 3—, za 2 trompete K 10—. Skupaj torej 125 K. Teh radikalno-čeških poslancev je 10. Torej je prišlo na vsakega nekaj čez 12 K. Ko bi dobili za svojo brezvestnost za vsako krono 2 po zadnici, bi to po našem mnenju tudi ne škodovalo.

**Umori na Srbskem** se grozovito množijo, odkar je bila tamošnja vlada tako nespametna, da je z ozirom na napete razmere z Avstrijo ljudstvo oborožila. Le novembra lanskega leta se je zgodilo na Srbskem 31 umorov, med njimi 11 roparskih umorov, 2 detomora, poleg tega pa 164 tatvin in 71 požigov. Pač lepe razmere!

**Poslanik — umorjen.** V Chile (južna Amerika) so umorili tamošnjo poslanika Nemčije. Diplomacija je zadevo že poravnala.

**Turški veliki vezir Kiamil-paša** je moral odstopiti. Nova turška državna zbornica mu je s pretežno večino glasov nezaupnico izrazila. Kiamil-paša je spadal med nazadnjake in vsled tega Mladoturki niso bili z njim zadovoljni.

„Povsod, kjer so kmetje lastniki, najde se varnost, zaupanje v bodočnost in neodvisnost; to so pa lastnosti, brez katerih je napredovanje človeštva nemogoče. Prosti kmet se redi, brez da bi zemlja trpela. Edino mali posestnik omogoči, da se pridela iz zemljišča največji dobiček.“

Sistmondi.

## Dopisi.

**Iz ptujskega okraja.** (Nekaj o hudobnem poškodovanju tik okrajnih cest nasajenih sadozbojnih drevesc.) Če potujemo po okrajnih cestah zunaj mesta Ptuj, je lepo videti, kako je nasajeno sadno drevje in kako lepo rase. To je okraj mnogo stalo in davkoplačevalci so te stroške trpeli. Sadno drevje tik cest se ni samo posadilo za olepšanje tistih, temveč za potnike. Kadar bo svoje dni rodilo — bode le ljudstvo od tistega korist imelo in se bo prepričalo kaj je sad vreden. Že večkrat so hudobneži drevesca uničili in prosili smo ljudstvo naj tega ne stori, ker je drevesce nedolžno in da naj starišci deco

z lepimi nauki podučijo, da je nasajeno drevje le v korist in blagor ljudstva. Ali taki hudobneži kateri v pijanosti po divjem drevesca poškodujejo — se ne poizvejo. Taki hudobni ni več vreden, če bi se poizvedel, da mu bi obe tace odsekali, ali da mu bi se posušile. Že lansko leto smo ljudstvo prosili naj se drevje na miru pusti in smo tudi javno oznanili, da dobi tisti, kateri takšnega zločinca poizve ali vlovi in naznani 40 kron nagrade. Vse ne pomaga nič. Pred 14 dni se je nekaj dreves na kolevski cesti zdej turniške graštine uničilo. V srce mora človeka zaboleti, če se vidi na kaki hudobni surov način se je drevje poškodovalo. Zločinec se je poizvedel in sodniji naznanili, katera mu bo zaslužen kazen že odmerila. Ob tistem času se je tudi nekaj dreves na okrajni cesti proti sv. Lovrencu na dravskem polju od pijanih smrkolinov uničilo; hvala Bogu lopovi so se poizvedli in so se tudi sodniji naznanili. Ti lopovi bodo za njih dobro delo že zaslužen pošteno plačilo dobili in si pomnili, kdaj so sadno drevje, katero jim ni nič storilo, tako hudobno lomili in rezali. Opomin na stariše! Podučite z lepimi nauki vašo deco in pustite nedolžno drevje pri miru!

**Iz Maribora.** Dragi Štajerc, to ti je bil dirindaj, ko si zadnjič k sv. Križu posvetil. Križančani so mi pravili, da je gospod župnik od same jeze skakal. Nisem vedel, da resnica tako hudo peče. Neki ga najbolj žge, ker si mu zaklical „siromaček ubogi“. G. župnik, če ste res tako močni ko Jozua, ki je za tri dni sonce ustavil, tedaj Vas pa prav lepo prosimo, da celemu svetu eno zelo veliko dobroto napravite in če se niste grdo bahali, jo zelo lahko narediti. Ko sem še po šolskih klopih hlače trgal, so nas učili, da je sonce tako grozno veliko, da bi iz njega lahko veliko več kakor en milijon naših svetov napravili. Če ste toraj res tako močni, da morete velikansko sonce ustaviti, tedaj lahko brez vsega truda iz naših vinogradov naženete trsno uš, ki je tako majhna, da jo le prav bistro oko vidi. Ker pa je za tako močnega gospoda, ki lahko sonce ustavi, samo zmaga nad majhno teko pretežje delo; bi se še lahko nad peronosporo spravili, ki je tudi čisto mala. Ker pa je vse to za takšnega močnega premalo, Vas Križančani prav lepo prosijo, da bi tudi hude megle preganjali, ki skoraj vsako leto Kozjek s točo obsujejo. Zadnje delo bi bilo za Vas še celo zelo potrebno, ker zdaj nekateri ljudje mislijo, da so streljaci proti toči bolj močni ko Vi. Drugod zopet pravijo: „Kaj bi farju vinsko biro davali, ko nam nič ne pomaga — proti toči moramo streljati, proti peronospori z vitrijolom škropiti, proti trsnu uši pa ameriško trsje saditi.“ Pa pustimo te sitnosti in počakajmo raje, morebiti še doživimo velike čudeže. Zato tudi vsem vinogradnikom svetujemo, naj z rigolanjem malo počakajo in da naj nobeden ne kupi vitrijola in ameriških trsov. Trsnicarji jih naj namesto solate z jezikom in bučevim oljem pohrustajo. Zakaj naj ubogi ljudje denar v blato mečejo, ko pa živijo ljudje, ki so tako močni, da lahko celo velikansko sonce ustavijo! Zdaj pa še nekaj za smeh. Ker gosp. župnik ni vedel, nad kom bi naj svojo jezico spustil, se je spravljal nad prvega sosedo, ki zna boljši pisati in najlepše je, da je pravega zadel, ne sicer pisca, pač pa moža, ki si je že davno zaslužil, da bi mu kateri na-

preden list s kože okrtal črne flike. Že ne vem, če je sam gospod župnik napravil to dobro delo. Prav se zgodi obema, požehtanemu in tistemu, ki je svojega privrženca sramotil. — Naj ji je go pa še opozorimo nekaj prijateljev, da je „Štajerc“ Gr že mnogo petelinčkov in divjakov manj, če zaradi in da je „ptujka smrdokavra“ iz mnogih zke ječe izkidal veliko do nebes smrdede gnoble pomna! očistila strupen zrak. Zato upa, da b gnusno hijeno ukrotila.

**Sv. Marjeta Dplj.** Kaplanu Karlu Aetekla, odgovor na njegov novi, nesramni napad, dat 16 „Straže“ na podpisane. G. kaplan! Ti naši jaje resnico in mečiti Marječanom in Tmaji so tal pesek v oči. To krasi Vaš stan. Vi javi sicer z se na marječki šoli zastran meni dečka. Pri vs stavljajo. Vi si usojate kritizirati mojo ravec z ur, katero je potrdil okraj. šolski svet kot zaprl, z dne 12. 11. 1908 pod št. 2467/I. Le župni, Pes tudi oblaja mesec, a ta pljuje mirno apoleon svojo pot v vesoljnem prostoru. Da niste redzadno vrzeli sem spoznal ko sem videl prvokrmavcih i vizajo. Da ste hinavski, sem spoznal iz zaje ne, se članka „Straže“. V tem članku se Marjeidem i hlinite da Vam leži pouk dečkov na mjem se zelo na srcu. Zdej še le razumen kaj Vač volih zdržuje v Marjeti, da se še le ob ¼ 40 danes ponoči peljate z Micko v Šentjanž. Zdej ov (liber vem, zakaj pri vsaki priložnosti in vsa ranka s nasproti zmerjate čez marječko šolo in bmo eno da Vam je ta šola trn v peti. Pomnite! a je edi je bila pred Vami, in bo ostala tudi za em v. Kako zamorete tako hliniti? Ali imate vdi tova katekizmu pisano, da je hlimba krščanskimuršk žnost? Kaj nameravate? Kdo Vam da jobi to v imenu Marječanov, katerim ste deveta red eni časnikariti? Ni to neresnica, tedaj kazniv alna slo nje? Vas ni sram, da si ne upate z Vašim kateri se nom, katero je precej začrtnjeno, na svetlo? bstoja š ki delujem postavno hočete v javnosti začeti ko Res lepa lastnost krščanskega duhovna esenica hode šlo, gospodek, ker ste sami preve stru Kar pišete, da je šola za šolarje, je res lepar! T bila kaplanija kedaj za cigane? Dalje napu pri da je učitelj zato, da šolarje podučuje obšvarne. času. To je tudi res. A res je pa tudi, da namre tudi kaplan podučevati ob šolskem času. er je pa se Vi tega ne držite? Zakaj ste pa ena, že meseca novembra in decembra šolo takom g marjali, da sem bil prisiljen se obrniti narišl, ko šolsko oblastvo, da Vam to razložijo, kaj ako pa dolžnost? Ni to ironija, da zahtevate ve e moti. verouk, a še Vam odločenih ne porabite? am, ta mirni! Vi dobite zato, da hodite semkaj gledali. vati, 100 K odškodnine. Pa ne za enkrat na teden katero Vi storite, ampak za dva To naj vzamejo Marječani in davkarija na Sil A dosti za danes, več prihodnjic namre zanihivnega. Veselje mi pa le napravite bit akademično izobražen gospodek. Iz celega Vel „Straže“ veje duh Vaše jeze. Morali Benkovi kaplan najbrž dobiti od okrajnega šolskega lanka. Maribor presneto dolg nos. Sicer je Vaš lističu s itak tako dolg, da žnjim vrobate vsako — laž — ka Aug. Achitsch, nadučbode o

**Sv. Barbara v Haložah.** Pretekli teden je zgodilo več nesreč v naši fari. Gospodmo le nikoviča, ekonomu v Slatini, se je užgala žiški, c in se zelo nevarno opekla. To se je zgrudoved šoli 3. razreda med odmorom. Kje so bmo po telji? — Znorela je tudi neka klerikalnapreji, da izjav

Dr. Benkovič: Ampak — pasji bič ne smete več omeniti.

Dr. Ploj: Če bom minister, dam tudi nekaj.

(Vsi nabirajo denar in ga prinesejo Jurčku v polhovi kapi): Živela Srbija!

Jurček: Je že dobro! Torej, kdaj naj pridem z mojimi vojaki nad avstrijske — ovce, to se pravi, nad avstrijske vojake?

Dr. Korošec: Najbolje bo, kadar — spijo...

Spindler: Avstrijski soldati imajo to neumno navado, da streljajo.

Jurček: Kaj??? Streljajo tudi? Ja, potem pa ni nič... Dragi slovenski odrešeniki, dokler bodejo avstrijski vojaki streljali, toliko dolgo vam mi Srbi ne moremo pomagati.

(Vsi se pričnejo jokati. Dr. Ploj se vsekne v Korošev frak.)

Dr. Benkovič: Oj, oj, oj, torej tudi Srbija ne more pomagati proti pasjemu biču?!

Jurček: Ovce krast že znamo, ampak vojske peljati, — ne, ne!

Dr. Korošec: Ali ena stvar je, ko nam Srbija lahko pomaga.

Jurček: Kaj pa?

Dr. Korošec: V Ptuj izhaja list po imenu „Štajerc“. Tega moramo ubiti!

Jurček: Res je, res je... Kelnerca, še en frakelj šnopsa; Zelenik ni nikdar pijan, dajte mu torej soda-vode... „Štajerca“ ubiti, — pa kako?

Dr. Benkovič: Nekaj moramo iznajdeti, kar bo „Štajerca“ tako bolelo, kakor mene pasji bič!

Dr. Korošec: Moj žegen nič ne pomaga —

Spindler: Moje pesni nič ne škodujejo —

Dr. Ploj: Če „Štajerc“ ne pome Hrvatsk bodem nikdar minister —

Jurček: Kelnerca, še en frakelj šnopsa; Gospodje, jaz že vem, kako bomo „Štajerca“ uničili.

Vsi: Kako, kako, kako?

Jurček: Vse ljudi na Štajerskem i prost roškem bomo operirali.

Vsi: Kako, kako?

Jurček: No, vzeli jim bomo mo vitško iz glav. Ko ne bodejo več možgan im smo V ne bodejo več na „Štajerca“ držali. Ki čili.

pametni ljudje držijo s „Št... D kazali,

Vsi: Živio kraljevič Jurček! Živio, interpe (Vsi se poslovijo, Jurček pa naroči a poslala en frakelj. Ko so prvaki na štacijonu, qe polne

Korošec, da mu manjka ura. Dr. Benkovi smo p zašepeta: Ti si pač tepec; na Srbsko — v) vzame ure — — —)

# Novice.

**Predpust** vpliva prav čudno na ljudstvo. Večji del ljudstva se veseli in tudi drugače prav resni možje vzamejo masko in se zabavajo, našemljeni in smešni... Ali najhujše vpliva predpust na možgane prvaških političarjev. Le-ti sploh ne vejo več, kakšno neumnost bi napravili, da bi se jim svet še bolj smejal... Od hrvatske strani n. pr. se je pričelo akcijo za združenje vseh jugoslovanskih političnih strank na podlagi državnopravnega programa. Cilj tega programa naj bude, da se združijo Hrvatska, Slavonija, Istria, Dalmacija, Boznija, Hercegovina, Kranjska, Štajerska in Koroška v eno samostojno državo. Torej smo na jasnem: jugoslovanska politika naših in hrvatskih prvakov je naravnost veleizdajalska. V kranjskem deželnem zboru so tudi narodnjaki naravnost izjavili, da se bode ta njih cilj dal doseči edino potom vojske... Človeku zavre pravzaprav kri, ako pomisli brezvestnost prvaške te politike. Ali potem se zopet spomnimo, da smo v — predpustu. Sicer pa imajo prvaki predpust vsako leto skozi 365 dni...

**Klerikalno gospodarstvo.** Kadar se hočejo naši klerikalci prav izdatno ponašati s svojimi gospodarskimi zmognostmi, takrat pokažejo na Dunaj in pravijo: Poglejte, Dunaj stoji pod krščansko-socialno (= klerikalno) vlado in ima vzorno gospodarstvo. Opetovano smo že to dunajsko klerikalno gospodarstvo pojasnili. Zdaj se je zopet nekaj novega izvedelo. Pri zgradbi deželne norišnice v Steinhofu so dunajski klerikalci prekorajčili dovoljeni proračun za okroglo svoto — 10 milijonov kron. Vraga, to je pač „lepo“ gospodarstvo, ako se pri enem samem posloppu „zmotijo“ za 10 milijonov! Sicer pa ti izborni gospodarji te svoje napake niti deželnemu zboru predložili niso. Drugače imajo usta vedno precej široko odprta, ali zdaj so bili tako tihi, oh, tako tihi... Vedno in povsod je bila temelj klerikalnemu gospodarstvu — umazanost in korupcija. Tako drugje in tako tudi pri nas!

## Iz Spodnje-Štajerskega.

**O. g. katehetu Schewidi** v Ptuj smu že zadnjič po naznanilu drugih listov poročali. Za danes naznanjamo, da je bilo naše poročilo popolnoma resnično. G. katehet Schewidi ima edino to „napako“, da — vpoštevava postavu in da ne trpi, da bi se šolsko deco v teh ali onih družtvih politično hujskalo ter zapeljavalo. Tega poštenega, pravemu duhovniku primernega stališča pa mu ne odpustijo tisti duhovniki, katerim je politika vse. V minoritski kloster v Ptuj je prišlo vsled tega predpreteklo soboto 5 ptujskih čez usesa pobožnih „devic“, članic „Marijinega društva“; te že precej razcvele device, ki so tako pobožne, da se človeku že kar smilijo, zahtevale so, da se odstavi g. Schewidi kot katehet. Pametni človek sicer ne razume, kaj se imajo te milostljive dame v take stvari vtikati. Naj bi se raje zato brigale, da ne bode doma župa preslana. Saj jim za Božjo voljo vendar ni nikdo kriv, da so — ostale device. To je mnenje vsacega človeka, ki ima pamet v glavi. Minoritski fajmošter g. Vaupotič pa ima drugo mnenje. On je zato, brez da bi se vršila kakšna preiskava, samo na podlagi pobožne denunciacije zarjavelih babur, odstavil g. Schewidi kot kateheta. To se ta seveda kot mož in duhovnik ni mogel pustiti dopasti in zato je odšel iz klostra ter danes tudi že odpotoval iz Ptuja. Radovedni smo, kako bode ta stvar končala. Na vsak način pa bomo o nje še prav temeljito izpregovorili.

**Dr. Benkovič — ovce striže.** Veliki modrijan, svetnik, doktor in poslanec dr. Ivan Benkovič ima tudi to lastnost, da zna svojim ponižnim ovčicam prav dobro dlako striči. To ne stori samo kot advokat, kakor smo to v raznih popisih njegovih čednih računov povedali. Ne, ne, tudi na drug način zna Benkovič ovce striči. Pred kratkem n. p. je izdal in razpošiljal sledeči oklic:

„Vaše blagorodje! Slov. krščansko socialna zveza priredi dne 8. in 9. svečana 1909 v Brežicah (Narodni dom) socialni tečaj za sodna okraja Brežice in Sevnica. Prosim Vas, da takoj v Vaši županiji (občini) zbereš nam naznanite mladeniče in može, kateri se hočejo tečaja udeležiti. Oddaljenejšim se bode pre-

njegov zastopnik hotel laži svojega šefa popraviti, da se je hotel zavezati, da ne bode odslej nikdar več iz dr. Benkovičeve pisarne noben napad na g. Schalona ali sploh na brežiško policijo prišel. Ta izjava je isto toliko vredna, kakor da bi Benkovičev zastopnik izjavil: kar je doslej iz te pisarne prišlo, je bila gola laž!...

Na podlagi teh svojih laži je skušala Benkovičeva klika udomačiti pravo strahovlado. Poleg itak že znanega svojega Agreža, kateremu se maslo po celem obrazu cedi, ako stopi na sonce, ki pa je vendar mislil, da bode Benkovičeva „poslaniška moč“ tudi iz enega Agreža poštenega človeka naredila, — rabil je dr. Benkovič vedno še razne druge dvomljive eksistence. Ravno to je za dr. Benkoviča značilno: nikdar mu niso pomagali neomažeževani, čisti ljudje, temveč vedno v blatu povaljane osebe...

Med Benkovičevimi pomagači in podrepniki v Brežicah se nahaja tudi neki alkoholični Gajser. Mož sam ob sebi je sicer premalen-kostna oseba, da bi se zaradi njega vznemirjali. Ako se ga pogleda, ima človek že dosti; to je tipus alkoholiziranega prvaškega predrežnika, ki v svoji pijanosti ne ve, kaj da dela, ki pa je skoraj vedno pijan. Mož je to, katerega cilj je menda delirium tremens. In vendar je ta pijani Gajser uslužbenec c. k. okrajnega glavarstva, je penzijo-nirani žendar. Zato se hočemo tudi z njim popečati. Pa tudi zato, ker je orodje v Benkovičevi roki, ker je pravi „Mädchen für alles“ za prvaško politiko v Brežicah.

Isti dan, ko je „fasal“ do kosti nedolžni in do kurjih očes pošteti Agrež za svoj dolgi jeziček 14 dni zapora, bila je tudi razprava proti g. tajniku Schalonu in policiji. Tožil je pijani Gajser. Stvar pa je bila sledeča: Dne 9. avgusta preteklega leta vprizorili so rdečo-srajčniki „Sokoli“ v Brežicah hujskajočo „slavnost“, na katero je prišlo tudi precej rogovile-žev iz Hrvatskega. Brežiška policija je imela mnogo opravila, da je držala nahujskano družal v redu in da ni prišlo do pretepov. Na ta dan je bil Gajser kakor po navadi pijan kot kanon. Po izpovedbi policajev je mahal s palico okoli, tako da so ga končno morali aretirati. Pri temu je pijani junak baje tudi na tla padel. Sam o vsej tej stvari ni ničesar vedel, ker je bil preveč pijan. Bil je tudi pri sodniji oproščen „wegen Volltrunkenheit“, torej ker je bil popolnoma pijan. Ali pozneje, čez tedne, je šel in nakrat naznanil, da ga je policija po krivici aretirala in na tla vrgla. Namesto da bi Boga na kolenih zahvalil, da ni bil zaprt, na mesto da bi se sramoval svoje živinske pijanosti, šel je ta Benkovičev prijatelj in tožil. Tu se pač že vse neha! Seveda je bil g. Schalon z stražniki oproščen. Sodnik je Gajserju tudi marsikatero resnico v obraz povedal. Za nas zadostuje pač to, da se je pred sodnijo dokazalo sledeča dejstva: 1. Gajser ni vedel pred sodnijo ničesar izpovedati, ker je bil takrat popolnoma pijan. — 2. Gajser je bil oproščen zaradi popolne pijanosti. — 3. Gajser je v naznanilu sam izjavil, da je imel „einen Mogel“ (pijan). 4. Gajser je večkrat in hitro pijan. — 5. Gajserjevi tovariši so izjavili, da pride mož tudi večkrat v službo pijan, da se nahaja torej na c. k. okrajnem glavarstvu v Brežicah v službi pijani pisar. — 6. Dokazalo se je, da je Gajser dostikrat 2—3 dni pijan in za delo nezmožen.

In ta Gajser, ki je kronično pijan, ki spada tedaj v bolnišnico ali pa kam drugam, kjer bi se svoje prvaške živce ohladil, ta Gajser je eden glavnih stebrov Benkovičevega veličanstva. To nas seveda ne vznemirja. Mi privoščimo Benkoviču Gajserja kakor mu privoščimo Agreža in obratno. Ali nekaj družega nas briga in briga vse davkoplačevalce; kako more imeti c. k. oblast, c. k. okrajno glavarstvo takega od alkohola zastrupljenega hujskajočega človeka v službi? V šnopsariji bi bila prava domovina Gajserja, nikdar pa ne v c. k. uradu...

Upamo, da so nas vsi prizadeti gospodje razumeli...

(Prihodnjič naprej.)

od same pobožnosti. Sirota sama več ur razlo-žuje no cerkve in ne ljudi. Grozno je tulila pred krstnim v cerkvi med tilo sv. mašo. Med dru-gim je letala tudi za kaplanom po cerkvi, naka-r se ji je gospod kaplan komaj odmaknil. — Iz občine Gradisca so zaprli v Mariboru 8 pre-tepačev zaradi raznega hudodelstva na več mescev težke ječe. Občina je lahko na te fante zelo ponosna!

**Jesenice na Gorenjskem.** Kmalu bodo tri leta pretekla, odkar smo imeli na blaženih Jesenicah občinske volitve. Boj je bil takrat velik, osebo-pot naši gospodarski stranki na Savi. Poma-gali so takrat župniku Zabukovec, da je zmagal in sicer z našo pomočjo pobil je jeseniške prva-ke. Pri volitvi starešinstva je pa Janez Zabukovec z pomočjo maloštevilnih prvakov nam pot zaprl, tako da je on ostal gospodar, ne le v župni, temveč tudi v županski občini! Kaki Napoleon ali Bismark se lahko pred njim skrije! Predzadno nedeljo je pa še ta mož pridgal o hinavcih in hinavščini! No to brez komentarja! Kaj ne, saj se zastopimo pane Zabukovec! Sedaj pridem nadalje k naši domači politiki! Kakor čujem se že vse pripravlja na Jesenicah na bo-doči volilni boj! Na Jesenicah izjeme Save, ima-mo danes tri stranke in to so: Stranka prva-kov (liberalna sokolska), stranka klerikalcev in stranka socialnih demokratov. Na Savi imamo samo eno, in ta je namreč gospodarska stranka. Ta je edina stranka, katera pojde proti zgornim trem v boj! Ker se je naši stranki pridružila tudi tovarna, jo sleparji imenujejo nemška ali nemčurska stranka. Pa to nič ne stori, naj otrok dobi to ali ono ime, ostane vendar to, kar je! Pred enim letom sta sklenili liberalna in kleri-kalna slovenska stranka neki tajni kompromis, kateri se je potem zvedel in ta kompromis obstoja še do danes neomejen in bode tudi po-načeli kompromisnega sklepa vstrajal vedno na Jesenicah! Tedaj kedor danes trdi, da sta si te dve stranki razlele ali razdvojili, je navadni slepar! Tej celotni stranki so si pa v zadnjemu času pridružili socialni demokratji iz jeze do tovarne. (Boj proti kapitalizmu). Na videzno so si namreč v laseh, a tajno so ozko zvezane. Ker je vse to za naš bodoči boj velikega po-mena, že danes na to krajvo mešetarijo opozar-jam g. g. volice iz Save! Čas in dan bode prišel, ko bomo še malo več o tem povedali. Ako pa kedo misli, da se mi bojimo boja, ta se moti. Kdor je z nam je z nam, kdor je proti nam, ta ni z nami in tega si bomo pošteno ogledali.

## Slike iz Brežic na Savi.

IV. \*)

Velepoštenu gospodine poslanec dr. Ivan Benkovič doslej ni odgovoril na naše članke. Le v nekem zakotnem prvaškem lističu smo čitali kratko notico, češ da „je vse laž“, kar smo pisali v teh člankih in da se nam bode odgovorilo, ko bode vse objavljeno. Te grožnje se nam zdijo pač otroško-smešne. Zato smo le radovedni, kdaj in kje nam bode bre-žiški „odrešenik“ odgovoril. In tudi na to smo radovedni, kaj da nam bode odgovoril. Doslej smo poročali — in storili bomo to tudi za-naprej, — samo in golo resnico. S tem da izjavi Benkovičeva klika v tem ali onem na Hrvatskem, na Kranjskem ali na Ciganskem tiskanem „šundblatu“, da mi lažemo, s tem se pač gospoda naših očitanj ni oprala. Po tako nizki ceni se to pot gladki Benkovič ne bode izmuznil. Ako se nahaja v naših člankih le ena pičica neresnice, potem, pane dr. Benkovič, prosta Vam pot k sodniji. Dokler se pa v javnosti in pred sodnijo ne očistite naših trditvev, toliko časa Vam ne pomaga nobeno jezu-vitsko zavijanje, toliko časa ostanete to, za kar smo Vas mi in z nami vsi poštenu ljudje ozna-čili.

Doslej smo na podlagi sodnijskih aktov do-kazali, da so skoraj vse trditve Benkovičevih interpelacij v državnih zbornici, v katero ga je poslala nerazsodnost duševno revnih volilcev, azi polne laži, zavijanja in obrekovanja. Dokazali smo pa tudi, da je po dr. Benkoviču pooblašeni se

\*) Glej članke v zadnji in prevladni številki „Štajerca“.